

การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลตำบลจิม (คือเวียงจํา)

The Learning Experiences using a Rhyming Picture Book to
Develop Language Skills in Listening, Speaking, and 3rd kindergarten Students,
Ngim Municipality School District (Wiang Chum).

พีรยา กิตติวรกุล *¹

Peeraya Kitworakul *¹

Peeraya.kitworakul@gmail.com *

ส่งบทความ 4 สิงหาคม 2562 แก้ไข 22 สิงหาคม 2562 ตอรับ 10 กันยายน 2562

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ ตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูดของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 โรงเรียนเทศบาลตำบลจิม (คือเวียงจํา) จำนวน 20 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม(Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ 1) หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ จำนวน 10 เล่ม 2) แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ จำนวน 30 แผน 3) แบบสังเกตพฤติกรรมพัฒนาการทางภาษาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 4) แบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 และ 5) แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา ด้านการฟัง การพูด จำนวน 10 รายการ วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการหาค่าสถิติพื้นฐานได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าร้อยละ และค่า t-test แบบ Dependent Samples

ผลการศึกษาพบว่า

1. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ มีประสิทธิภาพ (E_1 / E_2) เท่ากับ 90.25 / 94.00 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80 / 80
2. ทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้

1 ครูชำนาญการ โรงเรียนเทศบาลตำบลจิม (คือเวียงจํา) อำเภอปง จังหวัดพะเยา

1 Professional Level Teachers Thessabantumbonngim (khueweangcham) school , Pong District, Phayao Province.

รู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ มีคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนจัดประสบการณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ มีค่าเฉลี่ย 2.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.44 อยู่ในระดับมาก

คำสำคัญ หนังสือประกอบภาพ , ทักษะด้านการฟัง การพูด

Abstract

This study objective were 1) to find the efficiency of learning experiences management by using the rhyme word book according to 80/80 criteria. 2) to compare listening language and speaking skills of kindergarten students, 3rd year before and after organizing learning experiences By using the word rhyming book 3) to study the satisfaction of the kindergarten students in the 3rd year on the learning experiences by using the word rhyme book. The sample group used in this study was kindergarten students, 3rd year, 1st semester, academic year 2017, Ngim Municipality School District (Wiang Chum), 20 people were obtained by clustering random sampling. The tools used in the research were : 1) 10 words of rhyme book 2) Plan for learning experiences by using 30 words of rhyming books. 3) Behavior observation patterns language learning of kindergarten students, Year 3 4) Test of language skills in listening, speaking of kindergarten students, Year 3 and 5) Questionnaires for students' kindergarten year 3 satisfaction towards organizing experiences by using the word rhyme book to develop the language skills in listening and speaking of number 10 items. Data analysis by finding basic statistics such as mean value, deviation on the standards and values of the t-test for Dependent Samples.

The study indicated that

1. Organizing learning experiences using the word rhyme book with efficiency (E_1 / E_2) equal to 90.25 / 94.00 which meets the criteria 80/80.

2. Language skills in listening, speaking, and kindergarten students of the 3rd year that have been organized learning experiences using the word rhyme book having an average score after organizing experiences higher than before organizing experiences with statistical significance at the level of .05.

3. Kindergarten students in the 3rd year are satisfied with the learning experiences by using the word rhyme book with an average of 2.75. The standard deviation of 0.44 was at a high level.

Keyword : picture book , skills in listening speaking.

บทนำ

ปรัชญาการศึกษาปฐมวัยเป็นการพัฒนาเด็กตั้งแต่แรกเกิดถึง 6 ปีบริบูรณ์อย่างเป็นองค์รวมบนพื้นฐานการอบรมเลี้ยงดูและการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ที่สนองต่อธรรมชาติและพัฒนาการตามวัยของเด็กแต่ละคนให้เต็มตามศักยภาพ ภายใต้บริบทสังคมและวัฒนธรรมที่เด็กอาศัยอยู่ด้วยความรัก ความเอื้ออาทรและความเข้าใจของทุกคนเพื่อสร้างรากฐานคุณภาพชีวิตให้เด็กพัฒนาไปสู่ความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์เกิดคุณค่าต่อตนเอง ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2546 : 2) เช่นเดียวกับ นกเนตร ธรรมบวร. (2549 : 170) กล่าวว่า เด็กจะเจริญเติบโตเป็นพลเมืองที่ดีของสังคมและประเทศชาติในอนาคตได้นั้น ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับกระบวนการอบรมเลี้ยงดูที่เด็กได้รับสภาพแวดล้อมถือเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยสร้างเสริมพัฒนาการ การจัดสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมและมีคุณค่าจะช่วยให้เด็กได้รับประสบการณ์ตรงและเกิดการเรียนรู้ที่จะอยู่ร่วมกับบุคคลรอบข้าง นอกจากนั้นยังช่วยให้เด็กได้ค้นคว้าทดลองสังเกตหาเหตุผลแก้ปัญหาและขยายประสบการณ์ได้อย่างกว้างขวางซึ่งประสบการณ์ต่างๆดังกล่าวถือเป็นพื้นฐานในการสร้างเสริมพัฒนาการของเด็กทุกด้าน

ภาษาเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ที่ต้องอาศัยทักษะการฟัง การพูด ซึ่งเป็นพื้นฐานของการอ่านและการเขียน ดังนั้นการพัฒนาภาษาควรเริ่มตั้งแต่เด็กปฐมวัยเพราะเด็กในวัย 2-7 ปี เป็นวัยที่พัฒนาการทางภาษา เจริญงอกงามอย่างรวดเร็ว เด็กเรียนรู้ภาษาตามลำดับขั้นพัฒนาการ เริ่มจากความคุ้นเคยจากการได้ยิน ได้ฟัง การพูดคุย สนทนา ทำให้พัฒนาการทางภาษาเจริญงอกงาม เด็กเริ่มเรียนจากภาษาง่ายๆ เรียนรู้การใช้คำศัพท์ด้วยการใช้ประโยค ครูสอนภาษาคนแรกของเด็กคือพ่อแม่ เสียงแรกที่เด็กได้ยินได้ฟังคือ เสียงพ่อแม่การโต้ตอบของพ่อแม่ทำให้เด็กเรียนรู้ภาษา การพูดและสนทนากับเด็กคือการสร้างเสริมพัฒนาการทางภาษาให้กับเด็กปฐมวัย (กุลยา ตันติผลาชีวะ. 2551: 136) สอดคล้องกับสิริมา ภิญโญอนันตพงษ์ (2550 : 110) กล่าวว่า การจัดประสบการณ์ให้เด็กแต่ละวัยต้องจัดให้สอดคล้องกับอายุ ธรรมชาติและความต้องการของเด็ก ซึ่งมีความแตกต่างกัน ด้วยเหตุนี้ครูและผู้ที่เกี่ยวข้องจึงควรตระหนักถึงความสำคัญและจัดประสบการณ์เรียนรู้ทางภาษาให้เหมาะสมกับเด็กในแต่ละวัย ซึ่งต้องอาศัยทฤษฎีพัฒนาการทางสติ

ปัญญาของ เพียเจย์ ซึ่งกล่าวว่า เด็กปฐมวัยอายุ 2-7 ปี จัดอยู่ในขั้นพัฒนาทางขั้นคิดก่อนปฏิบัติการ เด็กเรียนรู้จากการกระทำโดยอาศัยสื่อ วัสดุอุปกรณ์ต่างๆ เพราะเด็กในวัยนี้ยังไม่พัฒนาถึงขั้นที่จะเข้าใจ เรื่องที่เป็นนามธรรมได้ต้องอาศัยสื่อที่เป็นรูปธรรม การพัฒนาความสามารถทางภาษา และการสื่อสารของเด็กนอกจากพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและการเรียนรู้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการส่งเสริมการสื่อสารเบื้องต้นจะส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการที่ดีและรวดเร็วที่สุด การที่จะพัฒนาเด็กทุกๆ ด้านจำเป็นต้องมีภาษาเพื่อการสื่อสารที่จะเชื่อมโยงให้เกิดการเรียนรู้ ทั้งกระบวนการ คือความเข้าใจ การรับรู้ และการแสดงออกทางภาษาซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญจำเป็นที่เด็กจะต้องได้รับการส่งเสริมและกระตุ้นพัฒนาการในทุกๆ ด้าน โดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลางนั่นเอง

ภาษามีความสำคัญต่อเด็กปฐมวัย เพราะภาษาเป็นเครื่องมือที่ทำให้เกิดการเรียนรู้ เป็นพฤติกรรมชนิดหนึ่งช่วยให้เด็กมีพัฒนาการทางสังคม เกิดความอบอุ่น เด็กแนวคิดตลอดจนความรู้สึกต่าง ๆ ที่อยู่รอบข้าง เด็กสามารถสร้างจินตนาการในสมองซึ่งก่อให้เกิดการทดลองขึ้น เด็กสามารถสร้างจินตนาการถึงวัตถุนั้นจะอยู่นอกสายตาหรืออยู่ในอดีต เด็กสามารถทำการทดลองให้สมองและทำได้เร็วกว่าการจัดกระทำกับวัตถุนั้นจริง ๆ (ดวงเดือน ศาสตรภัท. 2549 : 214 – 215) ดังนั้น ภาษามีความสำคัญต่อการเรียนรู้ของเด็กปฐมวัยเป็นอย่างมาก เด็กจำเป็นต้องเรียนรู้ภาษาเพื่อใช้ในการสื่อความหมาย การคิด จินตนาการ การแสดงออก และการปรับตัวเข้ากับสิ่งแวดล้อม ซึ่งเด็กจะต้องมีความพร้อมทางภาษาในด้าน การฟัง พูด อ่าน และเขียนไปพร้อม ๆ กัน อย่างมีความหมายสอดคล้องกับนิติยา ประพฤติกิจ (2549 : 46) กล่าวว่า การฝึกให้เด็กรู้จักฟังจะช่วยให้เด็กเพิ่มพูนคำศัพท์ เรียนรู้เกี่ยวกับประสบการณ์ โครงสร้างของภาษาพูด และเข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ มากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้เด็กใช้ภาษาพูดถูกต้องยิ่งขึ้น รู้จักพูดคุยกับเพื่อนฝูง ทั้งยังกระตุ้นให้เด็กใช้จินตนาการ เช่นเดียวกับพิชญาดา ธาตุอินจันทร์ (2551 : 18) ได้กล่าวว่า การพูดมีความสำคัญต่อมนุษย์เป็นอย่างมาก เป็นการสื่อความเข้าใจระหว่างผู้พูดกับผู้ฟัง โดยเฉพาะในเด็กปฐมวัยนั้น พ่อแม่ ครู ผู้ที่เกี่ยวข้องต้องหาวิธีการเทคนิคต่าง ๆ ในการส่งเสริมพัฒนาการพูดด้วยการให้เด็กได้เรียนรู้คำศัพท์

ใหม่ ๆ ด้วยการพูดคำตอบจากคำทายของปริศนาคำทาย จะช่วยส่งเสริมให้เด็กสามารถบอกชื่อสิ่งต่างๆ สื่อความหมายจากภาพเป็นเรื่องราวได้ ตลอดจนแปลความหมายของคำพูดเป็นประโยคสมบูรณ์ คือ ใคร ทำอะไร ที่ไหน ได้อย่างถูกต้อง

หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพเป็นหนังสือที่เหมาะสมที่จะนำมาเล่าหรืออ่านให้เด็กๆ ฟัง โดยให้เด็กดูภาพประกอบไปด้วยจะทำให้เด็กเข้าใจได้ง่ายและชัดเจน หนังสือสำหรับเด็กมีประโยชน์ไม่เพียงได้เปิดโลกแห่งจินตนาการให้เด็กเกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาทางด้านสติปัญญาเท่านั้น หากหนังสือยังเป็นเครื่องมือชั้นดีที่พ่อแม่หรือแม้แต่คุณครูใช้สอนเด็กได้โดยเราสามารถใช้น้ำเสียงคำคล้องจองประกอบภาพถ่ายทอดหรือสอนให้เด็กรู้จักความโกรธ ความเมตตาหรือรู้จักกินผัก การแปรงฟัน เด็กหลายคนเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมหลังจากได้อ่านหนังสือ (ปิยพร เศรษฐศิริไพบูลย์. ออนไลน์. สืบค้น 2557) ดังนั้นวิธีเริ่มต้นสอนภาษาสำหรับเด็กอนุบาลต้องเริ่มจากหนังสือภาพสำหรับเด็ก เด็กในช่วงอายุ 2-5 ขวบเป็นช่วงที่มีพัฒนาการทางภาษามาก การพัฒนาทักษะทางภาษาทั้งการฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ต้องพัฒนาไปพร้อมกัน การเล่าเรื่องจากหนังสือให้เด็กฟังไม่เพียงกระตุ้นจินตนาการของเด็กให้เกิดการสร้างภาพขึ้นเท่านั้น หากยังส่งเสริมทักษะการฟังให้กับเขาด้วย การให้เด็กได้ฟังบ่อยครั้งจะช่วยให้เด็กเรียนรู้คำมากขึ้น เกิดการสะสมคลังคำ ซึ่งจะเป็พื้นฐานสำคัญต่อการพัฒนาทักษะด้านอื่นต่อไป (เรืองพิลาศ ธรรมวิเศษ. ออนไลน์. 2555)

โรงเรียนเทศบาลตำบลจิม (คือเวียงจัม) ได้ดำเนินการจัดการศึกษาตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 แก้ไขเพิ่มเติม 2545 (ฉบับ 2) จากข้อมูลสารสนเทศของโรงเรียน พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ร้อยละ 80 ใช้ภาษาถิ่นมากกว่าภาษาไทย ทำให้เกิดปัญหาในการสื่อสาร และเป็นอุปสรรคในการเตรียมความพร้อมเด็กทุกด้าน โดยเฉพาะนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ซึ่งเริ่มเข้าโรงเรียนยังมีปัญหาในการปรับตัว และการใช้ภาษาไทยกลางอย่างมาก จึงควรได้รับการฝึกฝนทักษะการฟัง การพูด ภาษาไทยเป็นอย่างยิ่งอีกทั้งจากการประเมินคุณลักษณะที่พึงประสงค์ของการพัฒนาการทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกายคิดเป็นร้อยละ 86.25 ด้านอารมณ์-จิตใจคิดเป็นร้อยละ 85.50 ด้านสังคมคิดเป็นร้อยละ 83.45 และด้านสติปัญญาคิดเป็น

ร้อยละ 77.50 จะเห็นว่าพัฒนาการด้านสติปัญญามีค่าร้อยละต่ำกว่าพัฒนาการด้านอื่นๆ โดยเฉพาะด้านการใช้ภาษาสื่อสารได้เหมาะสมตามวัย ซึ่งไม่ได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (โรงเรียนเทศบาลตำบลจิม (คือเวียงจัม) 2558 : 12) และจากการประเมินพฤติกรรมทักษะทางภาษาด้านการพูด เด็กจะออกเสียงภาษาไทยไม่ชัดเจน สำเนียงจะออกมาเป็นภาษาถิ่นที่ตนเคยชิน ใช้คำศัพท์ไม่ตรงกับความหมายที่จะพูด ครูถามคำถามง่ายๆ เด็กตอบไม่ได้หรือได้ตามคำแนะนำเท่านั้น ฟังแล้วไม่เข้าใจ ไม่สามารถปฏิบัติตามคำสั่งที่ได้ให้ทำได้ เล่าเรื่องราวให้ผู้อื่นฟังให้เข้าใจไม่ได้ หรือฟังเรื่องราวแล้วนำมาถ่ายทอดให้กับผู้อื่นไม่ได้ เป็นต้น จากสภาพปัญหาดังกล่าวผู้รายงาน เห็นความสำคัญของการพัฒนาการทางด้านภาษา เพื่อให้เด็กนักเรียนได้มีการเตรียมความพร้อมทางภาษา และจะเป็นประสบการณ์พื้นฐานที่ดีในการเรียนระดับที่สูงขึ้น ดังนั้น ผู้รายงานจึงสนใจที่จะศึกษาผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ว่ามีผลต่อทักษะทางภาษาด้านการฟังและการพูดของเด็กหรือไม่เพียงใด ผลที่ได้รับจากการวิจัยจะเป็นแนวทางในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้เพื่อส่งเสริมทักษะทางภาษาและเป็รากฐานสำคัญในการพัฒนาเด็กให้เกิดความพร้อมตลอดจนเป็นการปูพื้นฐานทางภาษาเพื่อการเรียนรู้ในชั้นสูงต่อไปในอนาคต

จากข้อความข้างต้นพอสรุปได้ว่า การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพมีความสำคัญต่อการพัฒนาทักษะทางภาษา ดังนั้น ผู้รายงานจึงมีความสนใจที่จะศึกษาผลการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลตำบลจิม (คือเวียงจัม) ที่มีประสิทธิภาพอันจะเป็นพื้นฐานในการเรียนระดับชั้นที่สูงขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการศึกษา

1. เพื่อหาประสิทธิภาพการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ ตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูดของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ โดยใช้หนังสือคำคล้องจอง

ประกอบภาพ

3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ

สมมติฐานของการศึกษา

นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีทักษะทางภาษา ด้านการฟัง การพูด หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพสูงกว่าก่อนจัดประสบการณ์

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ได้แก่ นักเรียนปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลตำบลจิม (คือเวียงจ่า) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 มีจำนวน 2 ห้องเรียน ประกอบด้วยระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3/1 จำนวน 20 คน ระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3/2 จำนวน 20 คน รวมมีประชากรทั้งสิ้น 40 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลตำบลจิม (คือเวียงจ่า) ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2560 จำนวน 20 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบแบ่งกลุ่ม (Cluster Random Sampling) โดยใช้ห้องเรียนเป็นหน่วยของการสุ่มและแต่ละห้องเรียนนักเรียนคละความสามารถ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ

ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะทางภาษา ด้านการฟัง การพูดของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้ หมายถึง ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ครูเรียบเรียงมาเพื่อใช้ประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เพื่อก่อให้เกิดทักษะการฟัง การพูด การคิดและการจดจำและยังส่งเสริมพัฒนาการทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3

2. หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ หมายถึง หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมาเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา ด้านการฟัง การพูดของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีทั้งหมด 10 เล่มประกอบด้วย

2.1 หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ เรื่อง ชื่อนั้นสำคัญไฉน

2.2 หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ เรื่อง เด็กดีมีวินัย

2.3 หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ เรื่อง อวัยวะและการดูแลรักษา

2.4 หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ เรื่อง กินดีอยู่ดีมีสุข

2.5 หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ เรื่อง ขยับกายสบายชีวี

2.6 หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ เรื่อง ปลอดภัยไว้ก่อน

2.7 หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ เรื่อง หนูน้อยรักสัมผัส

2.8 หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ เรื่อง หนูทำได้

2.9 หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ เรื่อง หนูน้อยน่ารัก

2.10 หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ เรื่อง บ้านแสนสุข

3. การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ หมายถึง ประสบการณ์การเรียนรู้ที่ครูเรียบเรียงมาโดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นมาเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา ด้านการฟัง การพูดของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ในกิจกรรมเสริมประสบการณ์ในชั้นสอน มีทั้งหมด 10 เล่ม โดยมีขั้นตอนการจัดประสบการณ์ ดังนี้

3.1 ชื่นนำเข้าสู่บทเรียน โดยการจัดเตรียมวัสดุอุปกรณ์และชี้แจงให้เด็กเข้าใจถึงจุดประสงค์ก่อนปฏิบัติ

กิจกรรมและเตรียมความพร้อมก่อนจัดประสบการณ์โดยให้เด็กร้องเพลง ท่องคำคล้องจอง เป็นต้น ตลอดจนใช้คำถามกระตุ้นก่อนปฏิบัติกิจกรรม

3.2 ขั้นดำเนินกิจกรรม โดยการให้เด็กดูหนังสือ คำคล้องจองประกอบภาพ เด็กแสดงทักษะทางภาษาด้านการฟังและการพูด ได้แก่ด้านการฟัง ประกอบด้วย การฟัง คำคล้องจองและการปฏิบัติตามคำสั่ง ด้านการพูด ประกอบด้วย การท่องคำคล้องจองและการพูดคำศัพท์ ตลอดจนร่วมกันสนทนาพร้อมตั้งคำถามเกี่ยวกับภาพในหนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ

3.3 ขั้นสรุป โดยการให้เด็กและครูร่วมกันสรุปเนื้อหาหนังสือคำคล้องจองประกอบภาพและทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด

4. ทักษะทางภาษา ด้านการฟัง หมายถึง ความสามารถของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่แสดงออกทางภาษาในการรับรู้โดยการฟังคำคล้องจองและการปฏิบัติตามคำสั่ง วัดได้จากแบบประเมินทักษะทางภาษาด้านการฟัง ดังนี้

4.1 การฟังคำคล้องจอง หมายถึง ความสามารถของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ในการตั้งใจฟังคำคล้องจองแสดงความสนใจต่อผู้พูดหรือไม่แสดงอาการเฉยเมยหรือขัดจังหวะและคอยซักถามเมื่อเปิดโอกาส

4.2 การปฏิบัติตามคำสั่ง หมายถึง ความสามารถของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ในการปฏิบัติตามคำสั่งโดยสามารถปฏิบัติได้ทุกครั้ง

5. ทักษะทางภาษา ด้านการพูด หมายถึง ความสามารถของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่แสดงออกทางภาษาในการรับรู้โดยการพูดท่องคำคล้องจอง และการพูดคำศัพท์ วัดได้จากแบบประเมินทักษะทางภาษาด้านการพูด ดังนี้

5.1 การท่องคำคล้องจอง หมายถึง ความสามารถของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ในการท่องคำคล้องจองได้คล่อง พูดชัดเจน พูดเป็นประโยคยาวได้ทุกครั้ง

5.2 การพูดคำศัพท์ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ในการพูดความหมายของคำศัพท์ได้ถูกต้องทุกครั้ง

6. ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หมายถึง คุณภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือ คำคล้องจองประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด ของนักเรียนระดับชั้นอนุบาลปีที่ 3 ในระดับที่สูงขึ้นตามเกณฑ์ 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพ (E_1) ของกระบวนการ คำนวณจากร้อยละของคะแนนระหว่างการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ของกลุ่มตัวอย่าง ได้คะแนนรวมร้อยละ 80 ขึ้นไป

80 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพ (E_2) ของผลลัพธ์ โดยคำนวณจากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของเด็กที่ได้จากการทดสอบหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ของกลุ่มตัวอย่าง ได้คะแนนรวมร้อยละ 80 ขึ้นไป

7. แบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด หมายถึง เครื่องมือที่ผู้ศึกษาสร้างขึ้นเพื่อวัดทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูดก่อนและหลังการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือ คำคล้องจองประกอบภาพ ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 จำนวน 30 ข้อ ประกอบด้วย

7.1 ทักษะทางภาษาด้านการฟัง จำนวน 15 ข้อ

- การฟังคำคล้องจองจำนวน 7 ข้อ
- การปฏิบัติตามคำสั่ง จำนวน 8 ข้อ

7.2 ทักษะทางภาษาด้านการพูด จำนวน 15 ข้อ

- การท่องคำคล้องจอง จำนวน 7 ข้อ
- การพูดคำศัพท์ จำนวน 8 ข้อ

8. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะการฟัง การพูด วัดได้จากแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

1. หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด จำนวน 10 เล่ม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.80 แสดงว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
2. แผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ จำนวน 30 แผน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.70 แสดงว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
3. แบบสังเกตพฤติกรรมพัฒนาการทางภาษาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.80 แสดงว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด
4. แบบทดสอบวัดทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีค่าความสอดคล้อง (IOC) ตั้งแต่ 0.80 – 1.00
5. แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดประสบการณ์โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด จำนวน 10 รายการ ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 2.51 แสดงว่ามีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี

วิธีการดำเนินวิจัย

1. ทดสอบทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด ก่อนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ จำนวน 30 ข้อ
2. ดำเนินการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด จำนวน 10 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วัน คือ วันจันทร์ วันพุธและวันศุกร์ วันละ 30 นาที ตั้งแต่เวลา 09.00-09.30 น. รวม 30 วันโดยระหว่างจัดประสบการณ์ผู้รายงานสังเกตพฤติกรรมพัฒนาการทางภาษาของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 เป็นรายบุคคล เพื่อให้ทราบผลการพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด ทุกสัปดาห์จนสิ้นสุดการจัดประสบการณ์
3. ทดสอบทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด หลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ จำนวน 30 ข้อ ซึ่งเป็นแบบทดสอบชุดเดียวกับก่อนการจัดประสบการณ์
4. ครูสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลตำบลจิม (คือเวียงจำ) ที่มีต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา และบันทึกข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 การหาประสิทธิภาพการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลตำบลจิม (คือเวียงจำ) ตามเกณฑ์ 80/80

ตารางที่ 1 ประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3

รายการประเมิน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$	S.D	ร้อยละของคะแนนเฉลี่ย
ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1)	200	180.50	6.90	90.25
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2)	30	28.20	1.64	94.00

ประสิทธิภาพของหนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ (E_1 / E_2) = 90.25 / 94.00

จากตารางที่ 1 พบว่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 90.25 และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_2) เท่ากับ 94.00 ดังนั้น การจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา ด้านการฟัง การพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 90.25 / 94.00 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 สามารถนำไปใช้ในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตอนที่ 2 การเปรียบเทียบทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลตำบลจิม (คือเวียงจำ) ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด

ตารางที่ 2 การเปรียบเทียบทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ

คะแนน	จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	$\bar{X}$ ()	S.D	t-test
ก่อนจัดประสบการณ์	20	30	19.80	1.70	16.47*
หลังจัดประสบการณ์	20	30	28.20	1.64	

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ พบว่า นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ มีคะแนนเฉลี่ยหลังจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนจัดประสบการณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตอนที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลตำบลจิม (คือเวียงจำ) ที่มีต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา ด้านการฟัง การพูด

ตารางที่ 3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่มีต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา ด้านการฟัง การพูด

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D	ความพึงพอใจ
1.ฉันชอบอ่านคำคล้องจองตามครู	2.75	0.44	มาก
2.ฉันชอบอ่านคำคล้องจองร่วมกับเพื่อนๆ	2.70	0.47	มาก
3.ฉันชอบเล่าเรื่องต่างๆ	2.65	0.49	มาก
4.ฉันสามารถพูดแต่งประโยคจากคำที่ครูบอกได้	2.75	0.44	มาก
5.ฉันชอบพูดทบทวนคำศัพท์ใหม่ๆจากคำคล้องจอง	2.95	0.22	มาก
6.ฉันชอบซักถามร่วมกับเพื่อนและครู	3.00	0.00	มาก
7.ฉันชอบแสดงความคิดเห็นกับเพื่อนๆ	2.75	0.44	มาก
8.ฉันกล้าพูดหน้าชั้นเรียน	2.55	0.51	มาก
9.ฉันกล้าพูดสนทนากับครู	2.55	0.51	มาก
10.ฉันชอบแสดงความคิดเห็นในคำคล้องจอง	2.80	0.41	มาก
เฉลี่ย	2.75	0.44	มาก

จากตารางที่ 3 พบว่า นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา ด้านการฟัง การพูด มีค่าเฉลี่ย 2.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.44 อยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

1. ประสิทธิภาพของการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ มีประสิทธิภาพเท่ากับ 90.25 / 94.00 โดยศึกษาจากคะแนนการทดสอบระหว่างการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ ซึ่งแสดงว่าหนังสือ คำคล้องจองประกอบภาพ เพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา ด้านการฟัง การพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลตำบลจิม (คือเวียงจำ) ที่ผู้รายงานสร้างขึ้น เป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่ตั้งไว้ที่ 80/80 แสดงให้เห็นว่า หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพเป็นสื่อที่มีประสิทธิภาพสามารถพัฒนาทักษะทางภาษา ด้านการฟัง การพูดของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ได้จริง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2547 : 77-78) ได้กล่าวถึงความจำเป็นที่จะต้องทดสอบประสิทธิภาพอยู่หลายประการ คือสำหรับหน่วยงานผลิตหนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ เป็นการประกันคุณภาพว่าอยู่ในขั้นสูงเหมาะสมที่จะผลิตออกมาจำนวนมาก หากไม่มีการทดสอบประสิทธิภาพเสียก่อนแล้ว ผลิตออกมาใช้ประโยชน์ไม่ได้ ก็จะต้องทำใหม่ เป็นการสิ้นเปลืองเวลาและเงินทอง สำหรับผู้ใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพจะทำหน้าที่สอน โดยที่ช่วยสร้างสภาพการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเปลี่ยนพฤติกรรมตามที่มุ่งหมาย ดังนั้นก่อนนำหนังสือมาใช้จึงควรมั่นใจว่าหนังสือนั้นมีประสิทธิภาพในการช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้จริง การทดสอบประสิทธิภาพตามลำดับขั้น จะช่วยให้มีคุณค่าทางการสอนจริงตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เช่นเดียวกับนิตยา ประพฤติกิจ (2549 : 46) ได้กล่าวว่า การฝึกให้เด็กรู้จักฟังจะช่วยให้เด็กเพิ่มพูนคำศัพท์ เรียนรู้เกี่ยวกับประสบการณ์โครงสร้างของภาษาพูดและได้เข้าใจเรื่องราวต่าง ๆ มากขึ้น ซึ่งจะช่วยให้เด็กใช้ภาษาพูดได้ถูกต้องยิ่งขึ้น รู้จักพูดคุยกับเพื่อนฝูงและกระตุ้นให้เด็กได้ใช้จินตนาการสอดคล้องกับงานวิจัยของสรวิทย์ พวงเดชนานท์ (2559) ได้ศึกษาผลการใช้หนังสือนิทานร้อยกรองเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 พบว่า 1) ประสิทธิภาพของหนังสือนิทานร้อยกรองเพื่อส่งเสริม

พัฒนาการทางภาษามีประสิทธิภาพเท่ากับ 84.00/86.30 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ และงานวิจัยของนารีรัตน์ จันทฤทธิ์ (2553) ได้ศึกษาผลการส่งเสริมทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมคำคล้องจอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 อายุ 4-5 ปี โรงเรียนเพชรผ่องพันรัฐวิทยา อำเภอหนองชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตการศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน พบว่าประสิทธิภาพของแผนการจัดประสบการณ์ส่งเสริมทักษะทางภาษาโดยใช้กิจกรรมคำคล้องจอง เพื่อพัฒนาความสามารถทางภาษามีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.52/80.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ คือ 75/75 เช่นเดียวกับงานวิจัยของดวงสมร ศรีใสคำ (2552) ได้ศึกษาค้นคว้าเพื่อหาประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานพื้นบ้านที่มีต่อพัฒนาการทางภาษา ด้านการพูดของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม ผลการศึกษาพบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเล่านิทานพื้นบ้านที่มีต่อพัฒนาการทางภาษา ด้านการพูด มีประสิทธิภาพเท่ากับ 82.77/88.33 สำหรับงานวิจัยของแสงมณี ทับทิมทอง (2551) ได้พัฒนาหนังสืออ่านเสริมประสบการณ์ คำคล้องจองประกอบภาพสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกันจูง จังหวัดเพชรบูรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 พบว่าผลการหาประสิทธิภาพและความก้าวหน้าของหนังสืออ่านเสริมประสบการณ์คำคล้องจองประกอบภาพ $E_1/E_2 = 82.29 / 86.40$ สูงกว่าเกณฑ์ 80/80 ที่กำหนดไว้

2. ทักษะทางภาษา ด้านการฟัง การพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ มีคะแนนเฉลี่ยหลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนจัดประสบการณ์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพสามารถทำให้นักเรียนมีพัฒนาการทางภาษาเปลี่ยนแปลงไปในทางที่สูงขึ้น จะเห็นว่าคะแนนก่อนจัดประสบการณ์มีค่าเฉลี่ย 19.80 และคะแนนหลังการจัด

ประสบการณ์มีค่าเฉลี่ย 28.20 แสดงให้เห็นว่าการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพช่วยส่งเสริมให้นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีพัฒนาการทางภาษาสูงขึ้นตามลำดับ ทั้งนี้สืบเนื่องจากหนังสือคำคล้องจองประกอบภาพและแผนการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ที่สร้างขึ้นโดยผ่านการสร้างตามขั้นตอนอย่างเป็นระบบและวิธีการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ที่เหมาะสม โดยได้ทำการศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 แนวการจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย ตลอดจนการวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ประกอบด้วยสาระที่ควรเรียนรู้และประสบการณ์สำคัญที่พัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด นอกจากนี้ผู้รายงานได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด จึงทำให้การจัดประสบการณ์มีประสิทธิภาพส่งผลให้นักเรียนมีทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูดหลังการจัดประสบการณ์สูงกว่าก่อนจัดประสบการณ์ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของวรรณิ โสมประยูร (2549 : 46) กล่าวว่า การฟังเป็นทักษะที่สำคัญมาก เพราะในสังคมของคนเราจะใช้ทักษะการฟังประมาณร้อยละ 50 ซึ่งเป็นทักษะทางภาษาที่ใช้มากที่สุด และใช้เวลาในการพูด การอ่าน และการเขียนลดหลั่นลงมาตามลำดับ และดวงสมร ศรีใสดำ (2552 : 12) ได้กล่าวว่า การพูดเป็นทักษะทางภาษาที่สำคัญอย่างหนึ่งใช้ในการสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความคิดเห็น เพื่อให้ผู้อื่นรับรู้ได้เข้าใจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเด็กปฐมวัย หากผู้เกี่ยวข้องคือพ่อแม่ และครู รู้จักวิธีที่จะส่งเสริมพัฒนาการทางการพูดที่เหมาะสมและฝึกบ่อย ๆ ก็จะทำให้เด็กพูดได้อย่างชัดถ้อยชัดคำ กล่าวแสดงออกทางการพูด รู้จักเรียงลำดับทางการพูดของเรื่องราวก่อนหลังวกไปวกมา ทำให้การสื่อสารถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิดและความต้องการของตนถูกต้องชัดเจนขึ้น สอดคล้องกับงานวิจัยของคณิศร ตรีผล (2550) ได้ศึกษาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัย โดยวิธีการใช้คำคล้องจองและเปรียบเทียบความสามารถในการพูดของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการใช้คำคล้องจอง กลุ่มตัวอย่างได้แก่เด็กชั้นอนุบาลปีที่ 1 โรงเรียนวัดโพธิ์ศรี จังหวัดนครสวรรค์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา นครสวรรค์ เขต 3 ผลการศึกษาพบว่า การใช้คำคล้องจองมีผลให้ความสามารถทางการพูดแสดงความคิดเห็นพูดเล่าเรื่องราว พูดตั้งคำถาม สูงขึ้น และความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมการใช้คำคล้องจองหลังการ

ทดลองสูงกว่าก่อนได้รับการทดลอง และงานวิจัยของณภัทรสร จรเจริญ (2551) ได้ศึกษาความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยที่ใช้คำคล้องจองประกอบภาพการวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความสามารถด้านการฟังและการพูด ของเด็กปฐมวัยที่ใช้คำคล้องจองประกอบภาพ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชายหญิง อายุระหว่าง 3-4 ปี ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 โรงเรียนอนุบาลสุราษฎร์ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน กรุงเทพมหานคร จำนวน 15 คน ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ผลการศึกษาพบว่าหลังการใช้คำคล้องจองประกอบภาพ ความสามารถในการฟังโดยรวมมีผลต่างเฉลี่ยเท่ากับ 7.86 คะแนน และรายด้านปรากฏว่า ด้านการจำแนกเสียงมีผลเฉลี่ยสูงขึ้นเท่ากับ 2.13 คะแนน ด้านการฟังเรื่องราวมีผลเฉลี่ยสูงขึ้นเท่ากับ 2.93 คะแนนและด้านการปฏิบัติตามคำสั่งมีผลเฉลี่ยสูงขึ้นเท่ากับ 2.80 คะแนน ซึ่งทุกด้านมีค่าเฉลี่ยสูงขึ้นจากก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ส่วนความสามารถด้านการพูดโดยรวมมีผลต่างเฉลี่ยเท่ากับ 6.93 คะแนนและรายด้านปรากฏว่า ด้านการพูดคำศัพท์มีผลเฉลี่ยสูงขึ้นเท่ากับ 2.06 คะแนน ด้านการพูดแต่งประโยคปากเปล่า มีผลเฉลี่ยสูงขึ้นเท่ากับ 2.33 คะแนนและด้านการพูดสื่อสารมีผลเฉลี่ยสูงขึ้นเท่ากับ 2.53 คะแนน ซึ่งรายด้านสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 เช่นเดียวกับงานวิจัยของแสงมณี ทับทิมทอง (2551) ได้พัฒนาหนังสืออ่านเสริมประสบการณ์ คำคล้องจองประกอบภาพสำหรับเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกันจู จังหวัดเพชรบูรณ์ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3 ผลการวิจัยพบว่าความพร้อมด้านการอ่านหนังสืออ่านเสริมประสบการณ์ คำคล้องจองประกอบภาพแสดงพฤติกรรมรวมทั้ง 10 เล่มอยู่ในระดับปานกลาง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.91 และงานวิจัยของนาริรัตน์ จันทวฤทธิ์ (2553) ได้ศึกษาผลการส่งเสริมทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัยโดยใช้กิจกรรมคำคล้องจองกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ได้แก่ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 อายุ 4-5 ปี โรงเรียนเพชรพ้องพันธุ์วิทยา อำเภอเขื่องชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ สำนักงานเขตการศึกษากาฬสินธุ์ เขต 2 สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน พบว่านักเรียนที่เรียนด้วยการส่งเสริมทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมท่องคำคล้องจอง มีคะแนนเฉลี่ยของทักษะภาษาด้านการฟัง พูด อ่าน เขียน หลังการเรียนรู้เพิ่มขึ้นจากก่อนเรียนอย่างมีนัย

สำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 มีความพึงพอใจต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษา อยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะการจัดประสบการณ์เตรียมความพร้อมด้านภาษาโดยการจัดกิจกรรมทางภาษาด้วยคำคล้องจองที่มีต่อความสามารถทางด้านการฟัง การพูดของนักเรียนที่ผู้รายงานค้นคว้าพัฒนาขึ้นมีกิจกรรมฝึกทักษะการฟัง การพูดที่หลากหลายนำไปสู่การฝึกปฏิบัติจริง นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมทั้งในและนอกห้องเรียน มีการทำงานเป็นกลุ่ม ได้อธิบายและแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระกิจกรรมเหล่านี้จะช่วยเสริมสร้างความมั่นใจและความพึงพอใจให้แก่ นักเรียน ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าหนังสือคำคล้องจองประกอบภาพ เป็นสื่อที่มีคุณภาพและมีประสิทธิภาพ กระตุ้นความสนใจในการเรียนรู้ของเด็ก จึงสามารถนำไปใช้จัดกิจกรรมเสริมประสบการณ์กับเด็กระดับปฐมวัยเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับแนวคิดของกมลลักษณ์ อุเทนสุด (2548 : 13) ได้กล่าวว่าความพึงพอใจ หมายถึง ทุกสิ่งทุกอย่างที่สามารถลดความตึงเครียดของบุคคลให้น้อยลงได้ ถ้าความตึงเครียดมีมากก็จะทำให้เกิดความไม่พอใจ ซึ่งความตึงเครียดนี้มีผลมาจากความต้องการของมนุษย์ หากมนุษย์มีความต้องการมากก็จะเกิดปฏิกิริยาเรียกร้องแต่ถ้าเมื่อใดความต้องการได้รับการตอบสนอง ก็จะทำให้เกิดความพึงพอใจ และอุทัยพรรณ สุดใจ (2549 : 45) ได้กล่าวว่า ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกหรือทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยอาจเป็นไปในเชิงประเมินค่า ว่าความรู้สึกหรือทัศนคติต่อสิ่งหนึ่งสิ่งใดนั้นเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ สำหรับเกรียงไกร รววิชัย (2550 : 26) ได้ให้ความหมายของความพึงพอใจไว้ว่าเป็นความรู้สึกรัก ชอบ ยินดี เต็มใจหรือเจตคติที่ดีของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ความพึงพอใจจะเกิดขึ้นเมื่อได้รับผลตอบแทนความต้องการทั้งทางด้านวัตถุและจิตใจเช่นเดียวกับราชันย์ ธงชัย (2555 : 23) กล่าวถึงความสำคัญของความพึงพอใจว่าเป็นสิ่งจูงใจหรือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความพึงพอใจในการปฏิบัติงาน ว่าเป็นความสามารถขององค์กรที่จะให้ความพึงพอใจแก่บุคคลโดยเปิดโอกาสให้แสดงอุดมคติโดยเสรีเพื่อกระตุ้นให้บุคคลเกิดความภูมิใจในฝีมือและมีโอกาสได้รับสวัสดิการต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสรวิทย์ พวงเดชาพันธ์ (2559) ได้ศึกษา

ผลการใช้หนังสือนิทานร้อยกรองเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 พบว่า ความพึงพอใจของเด็กปฐมวัยที่มีต่อหนังสือนิทานร้อยกรองเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2 อยู่ในระดับมากและงานวิจัยต่างประเทศของจาเคียล (Jakiel. 1971 : 6279) ได้ทำการวิเคราะห์คำคล้องจองที่เป็นที่นิยมในการเรียนในระดับ 9 โดยคำนึงถึงจุดประสงค์ที่ตั้งไว้ พอสรุปได้ดังนี้ ควรทำให้ผู้เรียนเกิดความสุขสนุกสนาน เพลิดเพลิน ควรยกตัวอย่างประกอบการเรียน ควรมีการเปรียบเทียบให้เห็นจริง ครูแนะนำเกี่ยวกับการใช้ถ้อยคำสำนวนโวหารต่างๆ วรรณกรรมร่วมสมัยที่เด็กเรียน ควรเป็นเรื่องที่ดีและถ้าวรรณกรรมที่ครูต้องการให้นักเรียนนั้น ยาวมาก ครูควรเลือกเฉพาะตอนที่เห็นว่าดีที่สุดให้นักเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นว่านักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 โรงเรียนเทศบาลตำบลลิ้ม (คือเวียงจำ) ที่ได้รับการจัดประสบการณ์การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพมีทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูดสูงขึ้น เมื่อเปรียบเทียบกับก่อนจัดประสบการณ์การเรียนรู้ ดังนั้นครูผู้สอนปฐมวัยและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัยควรให้ความสำคัญกับทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูดที่ควรส่งเสริมให้เด็กตั้งแต่ระดับปฐมวัยเพื่อส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะทางภาษาอย่างเหมาะสมตามวัยและสามารถนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันของเด็กได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการศึกษา

1. ครูควรมีบทบาทในการเตรียมความพร้อมเด็กและกระตุ้นให้เด็กทำกิจกรรมต่างๆ ด้วยตนเอง ขณะเด็กปฏิบัติกิจกรรมควรสังเกตการทำงานของเด็กและจากการตอบคำถาม การแสดงความคิดเห็นของเด็กทุกครั้ง
2. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้แสดงทักษะทางภาษาด้านการฟัง การพูด อย่างต่อเนื่อง
3. ในการให้นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมทั้ง 30 แผน ครูควรใช้เวลาในการทำกิจกรรมจนกว่านักเรียนจะปฏิบัติกิจกรรมเสร็จเพราะนักเรียนแต่ละคนมีศักยภาพที่แตกต่างกัน

4. ขณะปฏิบัติกิจกรรมครูควรสังเกต พฤติกรรมพัฒนาการทางภาษา คอยเป็นที่ปรึกษาให้คำแนะนำเมื่อนักเรียนต้องการ กระตุ้นให้นักเรียนใช้ความคิด และเสริมแรงด้วยการกล่าวคำชมเชยทุกครั้ง

5. จัดสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการเรียนรู้ของ นักเรียน สร้างบรรยากาศให้นักเรียนมีอิสระ ไม่เสียงดัง รบกวนสมาธิของนักเรียน

6. ในขณะที่นักเรียนปฏิบัติกิจกรรมครูควรมี แบบสังเกตพฤติกรรมพัฒนาการทางภาษา เพื่อจะได้บันทึก และนำผลมาปรับปรุงและพัฒนากระบวนการเรียนรู้หรือ พฤติกรรมที่ต้องแก้ไขและควรบันทึกเป็นรายบุคคล

ต่อการพัฒนาทักษะด้านอื่น ๆ เช่นทักษะการคิดวิเคราะห์ ทักษะทางสังคม เป็นต้น

2. ควรมีการศึกษาทักษะทางภาษาด้านการ ฟัง การพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการ เรียนรู้ในรูปแบบอื่น เช่น การเรียนแบบโครงการ การเรียน แบบร่วมมือ เป็นต้น

3. ควรศึกษาเปรียบเทียบทักษะทางภาษา ด้าน การฟัง การพูด ของนักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 3 ที่ได้รับการจัด ประสิทธิภาพการเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบ ภาพกับการจัดประสิทธิภาพแบบปกติ

ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้างต่อไป

1. ควรมีการศึกษาผลของการจัดประสิทธิภาพ การเรียนรู้โดยใช้หนังสือคำคล้องจองประกอบภาพที่มีผล

เอกสารอ้างอิง

- กมลลักษณ์ อุเทนสุต.(2548). การพัฒนาระบบบริการแผนกผู้ป่วยนอกเพื่อความพึงพอใจของผู้รับบริการ ในโรงพยาบาลค่ายกฤษณ์ สี่พระยา จังหวัดสกลนคร. วิทยานิพนธ์.ศษ.ม. (ยุทธศาสตร์การพัฒนา). มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). หลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2551). การจัดกิจกรรมการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ: เบิร์น-เบส บั๊กส์.
- เกรียงไกร ราวิชัย. (2550). ผลการใช้แบบฝึกเสริมทักษะภาษาไทย เรื่องประโยค ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านโป่ง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเชียงราย เขต 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต (หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย.
- ณิศร ตรีผล. (2550). การใช้คำคล้องจองเพื่อพัฒนาความสามารถทางการพูดของเด็กปฐมวัยในโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (หลักสูตรและการสอน). มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ณภัทรสร จรเจริญ. (2551). ความสามารถด้านการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัยที่ใช้คำคล้องจองประกอบภาพ. ปริญญาโท กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- ดวงเดือน ศาสตรภัทร. (2549). การวัดและประเมินพัฒนาการด้านการคิดของเด็กปฐมวัย. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ดวงสมร ศรีโสภา (2552). ผลของกิจกรรมการเล่านิทานพื้นบ้านที่มีต่อพัฒนาการทางภาษาด้านการพูด ของ นักเรียนชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.
- นงนเรศ ธรรมบวร.(2549). การจัดกระบวนการคิดในเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นารินทร์ จันทฤทธิ์. (2553). การส่งเสริมทักษะทางภาษาของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมคำคล้องจองทำนอง สรภัญญะตามแนวคิดสมองเป็นฐาน. การศึกษาค้นคว้าอิสระกศ.ม. (หลักสูตรและการสอน) มหาวิทยาลัย มหาสารคาม.

- นิตยา ประพฤติกิจ.(2549). *คณิตศาสตร์สำหรับปฐมวัย*. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ปิยพร เศรษฐศิริไพบุลย์. *ประโยชน์ของหนังสือ*. [ออนไลน์].เข้าถึงได้จาก <http://www.taiwisdom.org/Bkvschdnt/lbrdvpnt022>. เมื่อ 2557
- พิชญาดา ธาตุอินจันทร์. (2551). *การใช้นิทานภาพเพื่อพัฒนาทักษะการฟังและการพูดของเด็กปฐมวัย*. การค้นคว้าแบบอิสระ. กศ.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ราชันย์ ธงชัย. (2555). *ความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการในการลงบัญชีทหารกองเกินตามแนวสังฆวัตถุ 4 ของหน่วยงานสวัสดิ์อำเภอเมือง จังหวัดระยอง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาพุทธศาสตรมหาบัณฑิต (รัฐประศาสนศาสตร์) : มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.
- เรืองพิลาศ ธรรมวิเศษ. *พัฒนาภาษาด้วยหนังสือภาพ*. [ออนไลน์]. เข้าถึงได้จาก <http://www.taiwisdom.org/Bkvschdnt/artc107>. เมื่อ 2555.
- โรงเรียนเทศบาลตำบลลิ้ม (คือเวียงจำ). (2558). *ข้อมูลสารสนเทศปีการศึกษา 2558*. พะเยา : เทศบาลตำบลลิ้ม กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น.
- วรรณิ์ โสมประยูร. (2549). *การสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- สรวิทย์ พวงเดชาพันธ์. (2559). *ผลการใช้หนังสือนิทานร้อยกรองเพื่อส่งเสริมพัฒนาการทางภาษาของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 2*. วิทยานิพนธ์. ค.ม (หลักสูตรและการสอน) บุรีรัมย์ : มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- สิริมา ภิญโญอนันตพงษ์. (2550). *การวัดและประเมินผลแนวใหม่ : เด็กปฐมวัย*. ภาควิชาการศึกษาปฐมวัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2547). *ปฏิรูปการเรียนรู้ ปฏิรูปการศึกษา*. มปท : มปป.
- แสงมณี ทับทิมทอง. (2551). *รายงานการใช้หนังสืออ่านเสริมประสบการณ์คำคล้องจองประกอบภาพสำหรับชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกันจุก*. เพชรบูรณ์ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3.
- . (2551). *รายงานการใช้หนังสืออ่านเสริมประสบการณ์คำคล้องจองประกอบภาพสำหรับชั้นอนุบาลปีที่ 2 โรงเรียนบ้านกันจุก*. เพชรบูรณ์ : สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาเพชรบูรณ์ เขต 3.
- อุทัยพรรณ สดใจ. (2549). *ความพึงพอใจของผู้ใช้บริการที่มีต่อการให้บริการขององค์การโทรศัพท์แห่งประเทศไทย จังหวัดชลบุรี*. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- Jakiel S.J. (1971, June). "An Analysis of Popular Ninth Grade Literature Anthologies With Respect to Sketched objective for the Study of Literature in the Ninth Grade, *Dissertation Abstracts International*, 31 (6) : 6279-A.

